

kring, fordi folk ikke accepterer de institutioner, som den politiske elite synes er enormt fornuftige. Og her snakker jeg selvfølgelig om EU.

Jeg må sige, at Enhedslisten da ikke kan gå ud og sige ja til noget, fordi der er nogle andre – og det er Dansk Folkeparti – der mener, at vi skal stemme nej til det her. Så skulle man lade sin holdning diktere af, hvad nogle andre mener. Så skulle hr. Holger K. Nielsen jo heller ikke stemme ja til forfatningen, fordi vores statsminister også anbefaler et ja. Det er jo præcis den samme problematik.

Vi tror ikke, at et nej vil styrke højrefløjen, vi tror, at et ja vil styrke højrefløjen, fordi et ja vil styrke den højreorienterede retning for Europa, som Enhedslisten er medet imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger så tak til ordføreren; der er ikke flere bemærkninger til ham.

Så går vi til indlæg uden for ordførernes række, og den første er hr. Lars-Emil Johansen.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Uanset at det her er et indlæg uden for ordførernes række, vil jeg i al beskedenhed gøre opmærksom på, at det indlæg, jeg kommer med nu, er som ordfører for mit parti, Siumut. Vi er stadig væk med i riget og dermed også i Folketinget. Men det kan jo være, at netop den proces, vi har til drøftelse i dag, kan være med til at ændre på dette forhold.

Det forslag til lov, vi har til behandling her i dag, og den forfatningstraktat, som lovforslaget vil give regeringen adgang til at iværksætte for Danmark, burde alene være en sag mellem regeringen og de danske statsborgere, der bor i Danmark. Men så enkelt er det jo ikke.

Uanset at alle praktiske forhold omkring den nye EU-forfatning og Grønland måtte være forhandlet på plads, så er det langt fra givet, at de direkte politiske og de indirekte juridiske virkninger ligeledes er belyst. Kernen i den nye forfatning er jo, at den på godt 60 områder flytter magt fra Folketinget til EU.

Når EU desuden overtager flere og flere områder som såkaldt intern kompetence, overtager EU samtidig retten til at forhandle om disse områder med hele verden uden for EU i stedet for Danmark. Det vil betyde, at Danmark fremover vil få store problemer med at forsvare grønlandske særinteresser både internt i riget og i alle de internationale organisationer og aftaler, som Grønland ønsker skal afvige fra EU's. En simpel

henvisning til hvalfangst er et eksempel på dette, og der er eksempler nok på kommende og øgede problemer.

Kl. 18.00

Forfatningen indeholder desuden et loyalitetsprincip, hvor Danmark forpligter sig til at varetage EU's fællesinteresser over for omverdenen. Hvilken betydning får det for Danmarks fremtidige loyalitet over for Grønland og Færøerne? Hvilken loyalitet vil mon betyde mest for Danmark – loyaliteten over for EU eller over for Grønland og Færøerne?

Jeg nævner blot dette for at vise eksempler på områder, hvor iværksættelsen af den nye EU-forfatning uundgåeligt vil få en afgørende indflydelse på hverdagen i Grønland, uanset vi ikke er medlemmer af EU og uanset dette lovforslags § 9. Dette skyldes det simple faktum, at vi i dag er en del af det danske kongerige og dermed underlagt den danske grundlov, uanset at vi til forskel fra vores tilhørsforhold til EU aldrig har fået lov til at stemme om den. Vi er altså stadig danske statsborgere, selv om vi er meldt ud af EU, og det helt store spørgsmål er vel, om denne konstruktion overhovedet er holdbar i længden.

Det er spørgsmålet, om vi ikke netop nu er nået dertil i historien, at grønlandernes og danskernes virkelighed er blevet så forskellig, at vi nærmest træder hinanden over tæerne, for ikke at sige direkte spænder ben for hinanden, på grund af vore ønsker om hver sin placering i den globale virkelighed. Er dette med andre ord ikke den fortrængning af problemerne omkring Grønland og EU-udviklingen, som Udenrigsministeriet fremfører i sit notat herom af 29. marts 2005? Enhver, der kender bare lidt til det sande forhold mellem EU og Danmark-Grønland, kan se problemerne vokse som ukrudt ud af den nye forfatning og sprede sig som brændenælder over det danske riges fremtid inden for EU.

Forholdet til Grønland og Færøerne bliver ét langt problem for Danmark i forhold til den nye forfatning for EU-samarbejdet, i forhold til grundloven, i forhold til den frie bevægelighed, i forhold til retstilstanden og i forhold til udlandet, hvis der ikke allerede nu sikres en reel adskillelse mellem det politiske og juridiske rum, som EU-forfatningen vil etablere, og Grønlands og Færøernes selvbestemmelsesret. Vi har derfor i den nordatlantiske gruppe rejst en forespørgsel med ordlyden »Hvorledes vil regeringen sikre, at den nye traktat om en Forfatning for Europa, såfremt denne vedtages, hverken juridisk eller